

ogsaa til Vorupør, som det ærede Medlem jo kender godt, og inden vi kørte derfra, havde jeg i mit stille Sind bestemt, at jeg vilde lægge mit lille Lod i Vægtskaalen for, at der kunde blive gjort noget paa den Plads. Dertil var der tre Aarsager. Den første var, at jeg syntes saa godt om Fiskerne der, om hele deres Maade at være paa og deres energiske Holdning, da de stod samlede ved deres Baade, som de havde trukket op paa Land — der er jo for dem ikke andet at gøre, da der her ikke er tilvejebragt Læforhold —, og om deres mange smaa Huse, som vi kørte forbi, de var saa vel holdte med Maling, Tag, stenlagte Fortøve o. s. v. Det tiltalte mig. Dernæst blev der sagt, og det blev konstateret: Her er et Sted, hvor der er fast Bund, her ligger et Fed, hvor der ikke blot er Sand, her kan der bygges og netop i den Retning, at der kan skaffes Læ for Baadene. Ogsaa det lagde jeg Mærke til. Og den tredje Omstændighed, der bevirkede, at jeg besluttede mig til at lægge mit Lod i Vægtskaalen til Fordel for Vorupør, var, at Fiskerne havde en udmærket Ordfører derovre. Jeg havde aldrig set ham før, jeg tror, han hed Munk-Poulsen.

Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget til videre Behandling. Det vil vel blive henvist til et Udvalg, og de mange Ting, som endnu burde siges, kan der blive Lejlighed til at sige i Udvalget. Sagen maa drøftes nøje, thi skal den føre til en endelig Afgørelse, maa man fare varsomt frem. Det er store Værdier, der staar paa Spil, og selv om man synes, man kan fremskaffe nogle nye, skal man huske paa, at i samme Grad skader man de gamle. Man skal stadig huske paa Balancen, og at Udvalget vil gøre dette, tvivler jeg ikke om.

Ellinger: Det ærede Medlem, som nu talte (S. Sørensen), fandt Lejlighed til at bemærke, at han kunde slutte sig til Udtalelser, der var faldne fra det ærede Medlem fra Storehedinge (J. Andersen), men medens den ærede sidste Taler endte med at anbefale det foreliggende Lovforslag til velvillig Behandling, udtalte det ærede Medlem fra Storehedinge den Sandhed, at ingen Løsning er saa slet som den midlertidige, og fældede derved en Dødsdom over det af den højtærede Minister fremsatte Lovforslag, og denne Dom maa jeg sige, jeg kan istemme.

Da jeg læste Lovforslaget og Motiverne, fik jeg det Indtryk, som for øvrigt

blev meget stærkt bekræftet af Ministerens Udtalelser i Gaar, at Ministeren til Slutning havde sagt til sig selv: Jeg ved ikke mine levende Raad i den Sag. I den Anledning fremsætter Ministeren et Lovforslag, der gaar ud paa, at nu skal vi midlertidig lukke Hvide Sande-Kanalen, vi skal midlertidig aabne et andet Sted, og vi skal midlertidig nedsætte en Kommission. Da den ærede Minister qua Minister jo ogsaa er midlertidig, vil vel under alt dette denne sidste Midlertidighed faa Ende og den højtærede Minister være over alle Bjerge, maaske paa en Rekrea-tionsrejse ovenpaa sin anstrengende Ministergerning. Men det er ikke en Maade at løse dette vanskelige Spørgsmaal paa. Hele denne Sag er præget af Midlertidighed fra først til sidst, og nu foreslaar Ministeren os at fortsætte dermed. Jeg maa for øvrigt gøre den højtærede Minister den Kompliment, at de Bemærkninger, han i Gaar fremsatte overfor det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), der havde udtalt, at nu maatte Vandbygningsvæsenet da fremsætte et Forslag, paa hvilket det kunde staa eller falde, var fuldstændig rigtige; thi Vandbygningsvæsenet maa først vide, hvad det er for en Opgave, Autoriteterne stiller det. Før det ved dette, kan det ikke stille Forslag. Saa længe man ikke stiller bestemte Opgaver, men retter Spørgsmaal i al Almindelighed, er det ganske naturligt, at Vandbygningsvæsenet svarer: Hvis det og det er Maalet, kan det gøres saaledes og saaledes, men hvis noget andet er Maalet, kan det gøres paa denne og denne Maade, og saaledes fremdeles.

Midlertidigheden i denne Sag er den, at oprindelig blev det foreslaaet og gennemført paa Finansloven at give en Bevilling til en midlertidig Aabning ved Hvide Sande. Man saa Følgerne, disse følger, som det ærede Medlem fra Varde (S. Sørensen) med sin profetiske Gave havde forudset. Det gik netop saaledes og stik imod, hvad mange andre troede. Mange troede, Aabningen vilde tilsande, men det ærede Medlem havde forudset, at Vandet vilde skære en Aabning, som stedse vilde blive større og større. Da man saa Kalamiteterne ved denne Ordning, udarbejdede for 3 Aar siden Vandbygningsvæsenet, der i det hele staar med Palmerne fra først til sidst — det har det ærede Medlem Ret i —, et Forslag til et befæstet Indløb ved Hvide Sande, som vilde koste 3 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Men den da-